

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У
БЕОГРАДУ
Гж2 250/18
04.04.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Миланке Вукчевић, председника већа и судија Весне Станковић и Весне Карацић-Ристић, чланова већа, у парници малолетног тужиоца ММ, чији је законски заступник АА, против туженог ББ, ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П2-641/17 од 27.09.2017. године, у седници већа одржаној дана 04.04.2018 године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П2-641/17 од 27.09.2017. године.

Образложење

Првим ставом изреке првостепене пресуде усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да на име свог доприноса за издржавање малолетног тужиоца ММ из Београда плаћа по 15.000,00 динара почев од 27.09.2017. године као дана пресуђења, па убудуће, док за то буду испуњени законски услови и то сваког првог до петог у месецу за текући месец, уплатом наведене суме на рачун законске заступнице малолетног тужиоца, његове мајке ББ, отворен код банке “Интеса” под бројем 160-_. Другим ставом изреке одређено је да се овом пресудом мења пресуда Првог основног суда у Београду П2-228/14 од 05.03.2015. године у четвртном ставу изреке који се односи на издржавање малолетног тужиоца. Трећим ставом изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Благовремено изјављеном жалбом заснованом на свим разлозима прописаним чланом 373 став 1 ЗПП, тужени је првостепену одлуку побијао у целости.

Законска заступница малолетног тужиоца доставила је одговор на жалбу туженог.

Испитујући правилност побијане пресуде сагласно овлашћењим предвиђеним чланом 386 ЗПП (“Службени гласник РС”, број 72/11...55/14), Апелациони суд је оценио да жалба није основана.

Током првостепеног поступка нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1-3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, а изјављеним редовним правним леком не указује се на друге битне повреде одредаба поступка које би биле од утицаја на правилност и законитост донете пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању, брак законске заступнице малолетног тужиоца и туженог трајао је од 31.01.2007. до развода правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду П2-228/14 од 05.03.2015. године, којом је малолетни тужилац, рођен дана _ године, поверен мајци на самостално вршење родитељског права и тужени обавезан да његовом издржавању доприноси месечним износом од 7.500,00 динара. Од доношења наведене пресуде потребе малолетног тужиоца, старог 11 година, битно су се промениле како по висини средстава неопходних за финансирање наставних и ваннаставних активности тако и у вези са његовим бројним ваншколским интересовањима, која законска заступница настоји да му сагласно његовим склоностима обезбеди. Законска заступница малолетног тужиоца је незапослено лице и докторанд на Природно-математичком факултету, не поседује аутомобил, са малолетним тужиоцем живи у стану својих кумова за који плаћа само режијске трошкове и сувласник је станова на _ и у _, у ком стану у _ је до пре неколико месеци живео њен сада покојни отац. Малолетни тужилац је ученик четвртог разреда основне школе за који је комплет уџбеника коштао 8.200,00 динара, школски прибор 3.000,00 динара, једнодневни излет 3.000,00 динара, трошкови набавке сезонске гардеробе између 6.000,00 динара и 10.000,00 динара, а ваншколске активности захтевају и издатке од 8.000,00 динара на годишњем нивоу за часове клавира, 4.000,00 динара за часове каратеа који износ за карате плаћа тужени и 16.000,00 динара за часове математике у Математичкој гимназији који износ по договору плаћа мајка туженог. Малолетни тужилац је, као добар друг и социјално прилагођено дете, омиљен међу вршњацима због чега за поклоне другарима који га позивају на рођендане законска заступница има месечни издатак од 2.000,00 динара. За разлику од законске заступнице малолетног тужиоца која нема обавезе законског издржавања према трећим лицима, тужени месечно плаћа 13.000,00 динара за малолетно дете рођено дана 20.06.2014. године из његове ванбрачне везе. Са мајком детета, са којом живи у

економској заједници, тужени станује у њеном стану за који плаћа режијске трошкове. Тужени је власник и оснивач фирме "АА", у којој седморо запослених лица месечно прима по 25.000,00 динара, нема кредитних задужења, нема непокретности у свом власништву, поседује мопед стар 5 године и остварује месечну зараду од 30.951,00 динар. Тужени се не бави другим послом, а са законском заступницом малолетног тужиоца је у лошим односима због неусаглашености око виђања детета.

На наведено чињенично стање првостепени суд је применом члана 154 и чланова од 160-162 Породичног закона који регулишу обавезу родитеља да сагласно својим могућностима и потребама детета, као повериоца издржавања, доприносе његовом издржавању, првостепени суд је потребе малолетног тужиоца проценио на око 28.000,00 динара месечно, те је имајући у виду и накнаду за храњенике која према последњим подацима надлежног Министарства износе око 25.500,00 динара месечно, туженог, старог 46 година, обавезао да на име свог доприноса малолетном тужиоцу месечно плаћа по 15.000,00 динара почев од 27.09.2017. године, као дана доношења првостепене пресуде, па убудуће, док ова одлука не буде измењена или док за то постоје законски услови.

Наведено становиште првостепени суд је образложио указујући да ће поред непосредног старања и неге детета, задовољењу преосталих потреба малолетног тужиоца доприносити његова мајка као законска заступница која ће намиривати преостали део финансијских потреба детета, а да тужени стар 46 година допунским пословима свакако може да обезбеди додатна финансијска средства за извршавање своје законске обавезе, уколико му измиривање исте не омогућава износ зараде остварене у оквиру редовне делатности у "АА" чији је власник.

За своју одлуку засновану на правилном и потпуно утврђеном чињеничном стању првостепени суд је дао довољно правну аргументацију, тако да његове разлоге Апелациони суд у целисти прихвата и на исте упућује.

Неосновано се наводима туженикове жалбе доводи у сумњу правилност чињеничног стања утврђеног током првостепеног поступка.

Чланом 7 став 1 и 228 ЗПП-а прописана је дужност странке да изнесе чињенице и предложи доказе на којима заснива свој захтев или којим оспорава наводе и доказе противника, док је одлука о томе који ће докази бити изведени ради утврђивања битних чињеница чланом 229 став 2 ЗПП-а поверена је суду. Поступајући по наведеним процесним одредбама првостепени суд је извео доказе предложене од стране парничних странака које је сматрао одговарајућим за утврђивање битних чињеница, те је оценом истих сходно члану 8 ЗПП-а, према слободном судијском уверењу које карактерише одсуство правила о рангирању доказа по њиховој доказној снази, правилно и потпуно утврдио чињенично стање на које је правилно применио наведене одредбе Породичног

закона.

Туженикова интерпретација делова образложења првостепене пресуде и његово жалбено полемисање са истима, без конкретних доказа који би довели у сумњу висину утврђених потреба малолетног тужиоца и могућности њега као дужника издржавања да тужиочевом издржавању доприноси износом средстава неопходних за подмирење основних потреба детета старог 11 година и за задовољење његових вишеструких интересовања, не доводи у сумњу ни правилност утврђеног чињеничног стања ни примену материјалног права.

Указивање туженог да мимо претходно већ утврђене обавезе издржавања у висини од 7.500,00 динара месечно, он малолетном тужиоцу уплаћује стипендију од 50 евра месечно за факултетско школовање, да га води на летовања и зимовања и да његове ваншколске активности, које на годишњем нивоу коштају око 71.000,00 динара, снесе он и његова породица, без утицаја је на донету одлуку, јер није засновано на доказима предложеним сходно цитираним одредбама процесног закона, а о финансијском доприносу туженикове мајке изјаснила се законска заступница малолетног тужиоца, која исти и није негирала.

Финансијски допринос туженог мимо пресудом утврђеног износа израз је његове слободне воље и свакако пожељна манифестација родитељске привржености детету, али као и допринос његове мајке – баке малолетног туженог, он је без утицаја на законску обавезу утврђену правноснажном одлуком суда.

Указивање туженог на неспремност законске заступнице малолетног тужиоца да сарађују у вези са одржавањем односа између детета и туженог, не може бити разлог за снижење утврђеног износа месечне алиментације која је облик обезбеђења средстава за издржавање детета у циљу његовог несметаног развоја, а не средство које би бивши брачни другови користили ради решавања међусобних партнерских конфликта.

Навођење прецизних катастарских података у вези са власничким статусом законске заступнице малолетног тужиоца на непокретностима, не може се сматрати новим доказом, јер је имовинско стање законске заступнице малолетног тужиоца током првостепеног поступка изнето и од стране суда цењено у образложењу побијане пресуде, а евентуално стицање власништва на викендици у _ (за коју законска заступница малолетног тужиоца у одговору на тужбу наводи да представља скоро 5 деценија стари објекат неуслован за становање) може бити од утицаја само на неки будући поступак којим би се по тужби законске заступнице малолетног тужиоца или самог туженог расправљало о измени овде ожалбене пресуде.

Сагласно изложеном, изнети наводи туженог и његов жалбени предлог да се претходна пресуда Првог основног суда у Београду П2-228/14 од 05.03.2015.

године у погледу њоме одређеног издржавања од 7.500,00 динара не мења, нису могли бити прихваћени као оправдани са становишта утврђеног чињеничног стања, ни као основани са становишта важећег Породичног закона.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка садржана у трећем ставу изреке првостепене одлуке, јер је донета правилном применом члана 207 Породичног закона.

На основу свега изложеног, сходно члану 390 у вези са чланом 387 став 1 тачка 2 ЗПП-а, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Миланка Вукчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић